24/10/2019

“Ας μετατρέψουμε τη χαρά σε κινητήριο δύναμη”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 23 Οκτωβρίου το απόγευμα στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό του Αγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης πραγματοποιήθηκε η Ακολουθία του Επιταφίου του Αγίου Δημητρίου.

Προ της ενάρξεως πραγματοποιήθηκε στα προπύλαια του Ιερού Ναού η υποδοχή των Ιερών Εικόνων του Αγίου Γεωργίου του Περιστερεώτα και του Αγίου Ιωάννου του Βαζελώνος, οι οποίες ήρθαν μαζί με την Μητέρα του Ποντιακού Ελληνισμού, την Ιερά Εικόνα της Παναγίας Σουμελά, να συνεορτάσουν με τον Μεγαλομάρτυρα Άγιο Δημήτριο.

Της Ιεράς Ακολουθίας προεξήρχε, κατόπιν αδείας και ευλογίας του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

«Μέγας ἀντιλήπτωρ Θεσσαλονί-κης ὤφθης, Δημήτριε, ἐν πᾶσι».

Τόν στίχο αὐτό τῶν ἐγκωμίων πρός τιμήν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου με-γαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυ-ρο-βλύτου, τοῦ κραταιοῦ προστά-του καί πολιούχου τῆς Θεσσαλονί-κης, ψάλαμε καί ἐμεῖς πρό ὀλίγου μέ συγκίνηση καί κατάνυξη ἐνώ-πιον τῶν ἱερῶν καί μυροβλύτων λειψάνων του, ἔχοντας τήν εὐλογία καί τήν ἄδεια τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρίου Ἀνθίμου, καί ὁ νοῦς μας τα-ξίδευσε στήν ἱστορία αὐτῆς τῆς πό-λεως καί στίς θαυμαστές ἐπεμ-βά-σεις τοῦ καλλινίκου μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καί φιλοπόλιδος ἁγίου γιά τή σωτηρία της.

Ἀναρίθμητες ὄντως οἱ φορές πού προσέτρεξε ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Δημήτριος ἀρωγός καί συμπαρα-στά-της τῶν συμπολιτῶν του, εἴτε γιά νά τούς σώσει ἀπό τούς ἐχ-θρούς πού τήν πολιορκοῦσαν, εἴτε γιά νά τούς ἀπαλλάξει ἀπό λιμούς καί λοιμούς, εἴτε γιά νά τούς προ-στατεύσει ἀπό «τήν φοβερά τοῦ σεισμοῦ ἀπειλή». Καί ὅλες αὐτές οἱ θαυματουργικές ἐπεμβάσεις τοῦ μυροβλύτου ἁγίου γιά τή σωτηρία τῆς πατρίδος του καί τῶν κατοί-κων της ἐδραίωσαν τήν ἐμπιστο-σύ-νη τῶν Θεσσαλονικέων στήν προ-στασία του καί σφυρηλάτησαν δεσμούς ἀκαταλύτους σεβασμοῦ καί ἀγάπης πρός τόν μεγαλώνυμο μάρτυρα, τόν προστάτη καί ἔφορό τους. Καί οἱ δεσμοί αὐτοί μέ τό πέρασμα τῶν αἰώνων γινόταν ὅλο καί πιό ἰσχυροί, ὥστε νά μήν μπο-ρεῖ κανείς νά διακρίνει τόν ἅγιο ἀπό τήν πόλη του,

καί τή Θεσσα-λο-νίκη ἀπό τόν ἔνδοξο πολιοῦχο της. Γι᾽ αὐτό καί παρότι ἡ φήμη καί τά θαύματα τοῦ μεγαλομάρ-τυ-ρος ἁγίου δέν περιορίσθηκαν στή γενέτειρά του ἀλλά ἐξαπλώθηκαν σέ ὅλη τήν οἰκουμένη, ὥστε νά εἶναι προσφιλής καί σεβαστός σέ ὅλον τόν χριστιανικό κόσμο καί δικαί-ως νά ἀποκαλεῖται «ὑπέρμα-χος τῆς οἰκουμένης», εἶναι νά ἀ-δύωνατο νά ἀναφερθεῖ κανείς στή Θεσσαλονίκη, χωρίς νά φέρει στόν νοῦ του καί τόν μεγαλομάρτυρα πολιοῦχο της, ἀλλά καί εἶναι ἀδύ-νατο νά μνημονεύσει κανείς τόν μυροβλύτη ἅγιο χωρίς νά μνησθεῖ καί τῆς πατρίδος του, τῆς Θεσσα-λο-νί-κης.

Αὐτόν τόν σεβασμό, τήν ἀγάπη καί τήν ἀφοσίωση πρός τόν ἅγιό μας, τόν συμπαθέστατο μάρτυρα Κυρίου, ἐκφράσαμε καί ἐμεῖς ἀπό-ψε, Θεσσαλονικεῖς καί παρεπίδη-μοι εὐλαβεῖς προσκυνητές τοῦ ἱε-ροῦ ναοῦ καί τοῦ χαριτοβρύτου λει-ψάνου του, τό ὁποῖο ἡ ἀγάπη τοῦ ἁγίου Δημητρίου πρός τήν πόλη του καί τόν εὐσεβῆ λαό της εὐ-δόκησε νά ἐπιστρέψει πρίν ἀπό 41 χρόνια, τή στιγμή πού οἱ Θεσ-σα-λο-νικεῖς δοκιμαζόταν ἀπό τόν φοβερό σεισμό, γιά νά τούς προ-στα-τεύσει καί νά τούς σώσει, γιά νά τούς στηρίξει καί νά τούς πα-ρη-γορήσει, γιά νά ἔχουν καί πάλι τή σωματική του παρουσία κοντά τους, γιά νά αἰσθάνονται καί πάλι τήν εὐωδία τοῦ μύρου του.

Αὐτή τήν παρουσία, τή ζωντανή παρουσία τοῦ προστάτου καί πολι-ού-χου μας ἁγίου ἐνδόξου μεγαλο-μάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυρο-βλύ-του, αἰσθανθόμεθα καί ἐμεῖς αὐτή τήν ὥρα.

Καί ἐάν, κατά τόν ἱερό ὑμνογρά-φο, ἡ θειοτάτη καί ἄμωμος ψυχή τοῦ ἀοιδίμου Δημητρίου ἔχει ὡς κα-τοικητήριον τήν οὐράνιον Ἰε-ρου-σαλήμ, ἐνῶ τό πανέντιμον καί ἀθλητικώτατον σῶμα του τόν πε-ρί-κλυτον τοῦτον ναόν, ἐμεῖς αἰ-σθα-νόμεθα ὅτι ὁ ναός αὐτός εἶναι οὐράνιος Ἱερουσαλήμ, διότι ἐδῶ δέν εὑρίσκεται μόνον ὁ πανέν-δο-ξος ἀθλητής καί μάρτυς τῆς ἀλη-θείας Δημήτριος ὁ μυροβλύτης, ἀλλά καί ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς καί τροπαιοφόρος Γεώργιος, τοῦ ὁποίου τήν ἱστορική εἰκόνα ἀπό τήν ὁμώνυμη μονή τοῦ Περιστε-ρεῶ-τα τοῦ Πόντου, ὑποδεχθήκαμε σήμερα, μαζί μέ τή σεπτή εἰκόνα τοῦ μείζονος ἐν γεννητοῖς γυναι-κῶν, τοῦ τιμίου Προδρόμου, κει-μή-λιο ἱερό τῆς ἱστορικῆς μονῆς τοῦ Βαζελῶνος, πού ἦρθαν ἀπό τά ἀντίστοιχα προσκυνήματα τῆς Ἰε-ρᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλ-λης καί Ἀλμωπίας καί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καί Κοζά-νης, γιά νά συντροφεύσουν τή χα-ριτόβρυτο καί θαυματουργό εἰκό-να τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, ἡ ὁποία ἦρθε πρίν ἀπό ἡμέρες γιά νά εὐλο-γήσει τά τέκνα της, τόν Ποντιακό Ἑλληνισμό τῆς Θεσσαλονίκης καί ὅλους τούς Θεσσαλονικεῖς, καί νά τιμήσει μέ τή χάρη καί τήν εὐλο-γία της τούς ἑορτασμούς ἐπί τῇ μνή-μῃ τοῦ πολιούχου τῆς Θεσσα-λονίκης, ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυ-ρο-βλύτου, τῶν ἐλευθερίων τῆς πόλεως ἀλλά καί τῆς ἐπετείου τῶν ἑκατό ἐτῶν ἀπό τή Γενοκτονία τῶν Ποντίων.

Πῶς νά μήν αἰσθανόμεθα, λοι-πόν, καί ἐμεῖς ὅτι εἴμεθα ἀπόψε στήν οὐράνιο Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐν-τρυ-φοῦμε στή χάρη καί δεχόμεθα τήν εὐλογία τῆς Ὑπεραγίας Θεο-τό-κου, τῆς Παναγίας Σουμελᾶ, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Προδρό-μου τοῦ Βαζελῶνος καί τῶν ἁγίων καί ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Δη-μη-τρίου τοῦ μυροβλύτου καί Γεωρ-γίου τοῦ τροπαιοφόρου;

Πῶς νά μήν αἰσθανόμεθα τήν πλη-σμονή τῆς χαρᾶς πού ἀπορρέει ἀπό τήν κοινωνία μέ τόν Θεό καί τούς ἁγίους του; Πῶς νά μήν νιώ-θουμε τήν καρδία μας «καιομένη» καί νά μήν ἐπαναλαμβάνουμε τόν λόγο τοῦ μαθητοῦ τοῦ Κυρίου στό ὅρος τῆς Μεταμορφώσεως: «κα-λόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι».

Ἄς μήν ἀρκεσθοῦμε ὅμως στή συγ-κίνηση καί στή χαρά τῆς στιγ-μῆς αὐτῆς. Ἄς μετατρέψουμε τή συγκίνησή μας σέ κατάνυξη καί τήν κατάνυξη σέ ἀγώνα πνευμα-τικό γιά νά μιμηθοῦμε τήν ἁγνό-τη-τα, τήν καθαρότητα, τόν ζῆλο, τήν πίστη καί ἁγιότητα τῶν οὐρα-νί-ων ἐπισκεπτῶν μας.

Ἄς μετατρέψουμε τή χαρά πού αἰ-σθα-νόμεθα σέ κινητήριο δύναμη γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τούς πει-ρα-σμούς καί τίς δοκιμασίες μέ τίς ὁποῖες ἐπιχειρεῖ ὁ ἀντίδικος νά μᾶς ἀποθαρρύνει καί νά μᾶς ἀπα-γοη-τεύσει στήν πορεία μας πρός τήν ἐν Χριστῷ ζωή.

Ἄς ἀξιοποιήσουμε τήν εὐλογία καί τή χάρη πού λαμβάνουμε ἀπό-ψε ἀπό τή θαυματουργό εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Σουμελᾶ, τά μαρ--τυρικά καί μυρόβλυτα ἱερά λείψανα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυ-ρος Δημητρίου, καί τίς ἱστορικές εἰκόνες τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τοῦ Βαζελῶνος καί τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος

Γεωρ-γίου τοῦ Περιστερεῶτα, γιά νά ζοῦ-με ἀπό ἐδῶ, ἀπό τή γῆ, κα-θημερινά στήν οὐράνιο Ἰερουσα-λήμ, γιά νά ζοῦμε ἀπό ἐδῶ τή βα-σιλεία τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία ἀπο-λαμβάνει ἡ Παναγία μας καί οἱ ἅγιοί μας, οἱ ὁποῖοι εὔχομαι τα-πεινῶς ἀλλά ὁλοκαρδίως καί εὐ-χαριστώντας θερμά τόν Παναγιώ-τατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης καί πολυσέβαστο ἀδελφό κύριο Ἄνθιμο, πού εὐγενῶς καί φιλαδέλφως μοῦ παρεχώρησε ἀπό--ψε τόν θρόνο του καί μοῦ ἔδωσε τή εὐκαιρία νά χοροστα-τή-σω στήν Ἀκολουθία τῶν Ἐγκωμί-ων τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, νά σκέ-πουν καί νά προστατεύουν πάντο-τε τήν ἁγιοτόκο πόλη τῆς Θεσσα-λο-νίκης, τόν Ποιμενάρχη της καί τόν εὐσεβῆ κλῆρο καί λαό της, καί τόν Ποντιακό Ἑλληνισμό.